

Protokół Nr 3/2011

z posiedzenia Komisji Rewizyjnej odbytego w dniu 5 kwietnia 2011 r. pod przewodnictwem Stanisława Choinki – przewodniczącego Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli członkowie Komisji Rewizyjnej – zgodnie z listą obecności dołączoną do niniejszego protokołu na oddzielnym załączniku.

Ponadto w posiedzeniu udział wzięli: Wiceprezydent Miasta – Paweł Górniak, Naczelnik Wydziału Edukacji i Spraw Społecznych – Jan Malinowski.

Tematem posiedzenia było ponownie funkcjonowanie placówek oświatowych w aspekcie niżu demograficznego.

W związku z wnioskiem z posiedzenia z dnia 15 lutego 2011 r. członkom Komisji Rewizyjnej przedłożono analizę dotyczącą wyliczenia kosztów kształcenia jednego ucznia w poszczególnych placówkach oświatowych (w załączeniu do protokołu). Przedstawione tabele zawierają dane, które pozwalają na wyliczenie takiego kosztu, a więc: dotyczące ilości uczniów, ilości nauczycieli, wykonania budżetu placówki, wartość bonu oraz wielkość dopłaty gminy do jednego ucznia. Szczegółowych wyjaśnień i odpowiedzi na temat przedstawionej powyżej analizy udzielali Wiceprezydent Miasta – P.Górniak i Naczelnik Wydziału Edukacji i Spraw Społecznych – J.Malinowski.

Z przedstawionych danych wynika, że największy koszt kształcenia jednego ucznia przypada w szkołach zlokalizowanych na obrzeżach miasta. Różnice w wielkości kosztów wynikają głównie z ilości uczniów w placówkach. Pojęcie kosztu kształcenia jest pojęciem bardzo szerokim. W naszej gminie obowiązuje standard „A” – wartość bonu jest taka sama na każdego ucznia. Ponadto gmina otrzymuje dodatkowe środki na przykład na dziecko autystyczne lub niepełnosprawne. Zadania edukacyjne dzielą się na dwie grupy:

- zadania podstawowe realizowane przez nauczycieli
- zadania dodatkowe realizowane przez pedagoga, bibliotekę, świetlicę.

We wszystkich szkołach musi być zapewniona realizacja tych zadań. Dlatego też w szkołach o mniejszej liczbie uczniów proporcjonalnie na jednego przypada większy wskaźnik etatów, a to powoduje wyższe koszty kształcenia. By gmina nie musiała dopłacać do szkół to oddziały powinny być pełne. W chwili obecnej niżej demograficzny wchodzi już praktycznie do wszystkich szkół w mieście. To przekłada się na finanse. W chwili obecnej nie jest znana liczba uczniów szkół podstawowych z uwagi na fakt, że rodzice dzieci sześciolatków do 1 września mają czas na zapisanie ich do klasy pierwszej. W 2004 roku została przyjęta uchwała, w której zalecono by liczba dzieci w oddziałach wynosiła 26 w przypadku szkół podstawowych i 28 w przypadku gimnazjów. W szkołach peryferyjnych liczebność w klasach odbiega w sposób znaczny od tych zaleceń. Przy

rosnących tendencjach spadkowych w zakresie liczebności uczniów środki otrzymane w ramach subwencji nie wystarczają na utrzymanie placówek oświatowych. Gmina musi więc z własnych środków dopłacać do funkcjonowania tych placówek. Duży wpływ na etatowość w placówkach ma podział na grupy w przypadku zajęć z wychowania fizycznego, języków obcych i informatyki. Liczebność tych grup może być różna i najczęściej jest uzależniona od wielkości sal jakimi dysponuje szkoła. Gdy sale są małe wówczas liczebność grup jest mniejsza i wtedy potrzebne są dodatkowe etaty nauczycielskie. W placówkach oświatowych prowadzonych przez gminę daje się zauważyć tendencję, że w większych liczebnie szkołach osiągane są lepsze wyniki nauczania. Natomiast w szkołach małych wyniki te są o wiele gorsze. A powinno być odwrotnie. Wynika z tego, że indywidualizacja pracy z uczniem w tych placówkach nie daje wymiernych efektów, a więc niewielkie klasy wcale nie są gwarancją lepszych wyników w nauczaniu. Dyrektorzy szkół peryferyjnych mają utrudnione ruchy kadrowe. Nauczyciel jest chroniony przez kartę nauczyciela i nie może dokonywać żadnych ruchów kadrowych. A ponadto dyrektor praktycznie nie dysponuje jakimkolwiek środkiem, który dyscyplinowałby i zmuszał nauczyciela do wydajniejszej i efektywniejszej pracy z uczniami. W dużych szkołach dyrektorzy mają możliwość przesunięcia nauczyciela, którego efekty nauczania są niewystarczające, do innej pracy w szkole. Natomiast w szkołach mniejszych w przypadku braku nauczyciela z danej dziedziny praktykowane jest uzupełnianie wykształcenia na studiach podyplomowych. Ich ukończenie daje pełne kwalifikacje do nauczania w danym przedmiocie. Ale wiedza takiego nauczyciela i umiejętność nauczania jest mniejsza od nauczyciela, który ukończył studia kierunkowe. I to najprawdopodobniej ma wpływ na wyniki nauczania wśród uczniów. W budżecie każdej placówki około 80% to koszty płac nauczycieli, a pozostałe to koszty związane z utrzymaniem obiektu. Przy malejącej liczbie uczniów gmina będzie zmuszona coraz więcej dopłacać do utrzymania szkół. W niektórych szkołach działają klasy integracyjne. Gmina na dzieci niepełnosprawne lub autystyczne dostaje dodatkowe środki finansowe, ale te środki umieszczane są w ogólnym budżecie oświaty i przeznaczane również na pokrycie potrzeb innych szkół.

Członkowie Komisji Rewizyjnej zapoznali się z przedstawionymi materiałami i wyjaśnieniami w zakresie kosztów bieżących funkcjonowania każdej placówki oświatowej prowadzonej przez Gminę Ostrowiec Św. Wśród członków Komisji po analizie tych materiałów i biorąc pod uwagę malejącą liczbę uczniów pojawił się niepokój o sytuację finansów Gminy w roku przyszłym. Ponieważ w chwili obecnej brak jest pełnej wiedzy o ilości uczniów, zwłaszcza w klasach pierwszych szkół podstawowych, członkowie Komisji wnioskuje o przedstawienie w pierwszej dekadzie września ponownych wyliczeń dotyczących funkcjonowania wszystkich placówek oświatowych. Komisja Rewizyjna jest zdania, że zasadnym byłoby wzmoczenie działań dla pozyskania dodatkowych środków finansowych na dzieci niepełnosprawne i tworzenie nowych klas integracyjnych, przy założeniu, że za takim

dzieckiem do placówki przekazywana jest cała kwota bonu oświatowego przekazywanego Gminie na w/w dziecko. Ponadto Komisja Rewizyjna wnioskuje o przedstawienie analizy wyników nauczania w danej placówce na przestrzeni ostatnich pięciu lat.

Na tym protokół zakończono.

Protokołowała:

Przewodniczył:

Grażyna Okupińska

Stanisław Choinka